

[Forsvarsministeren]

tet have på østlig og på vestlig side, og i den anledning vil jeg minde om, at folketingsmedlem hr. Fischer fra det konservative folkeparti her i august måned stillede mig et spørgsmål om Warszawapagtens kapacitet på det område. Jeg gav ham et svar, som jeg ikke mindst af hensyn til hr. Albrechtsen gerne vil rekapitulere her, for det fremgår nemlig deraf, at Sovjetunionen råder over kemiske kampstoffer af mange forskellige typer, man råder over forskellige våben til udlægning, og især skønner man, at raketkastere og missiler, f.eks. SS-21, samt fly med sprytanke er velegnede. Man ved også, at der opbevares kemiske kampstoffer i et antal depoter i Sovjetunionen, og oplagring uden for Sovjetunionen, f.eks. i DDR, udelukkes ikke.

Vi ved også, at der i en række Warszawa-pagtøvelser indgår simuleret anvendelse af kemiske kampstoffer som en del af det samlede øvelsesbillede. Vi kender af gode grunde ikke til detaljerne i disse planer, men Warszawa-pagtens styrker er veludrustede, både hvad angår beskyttelse af personellet, og hvad angår rensning af både personel og materiel.

Det rejser så det spørgsmål, hr. Albrechtsen: hvad stiller vi op over for denne trussel? Skulle vi i Vesten stå fuldstændig nøgne og afklædte over for en trussel om anvendelse af disse forfærdelige våben? Jeg synes, det er en - ja, jeg fristes næsten til at sige noget ansvarsløs holdning at have, at man på den ene side er parat til i en ensidig kampagne at rette kritikken imod Vesten og den diskussion, der foregår om disse våbentyper her, men fuldstændig overser det, der jo er ganske afgørende, nemlig hvordan vi sikrer os, at disse våben ikke anvendes mod os eller kan anvendes som pression i forhold til os, fordi vi ikke har noget at beskytte os med eller forsvare os med. Det mener jeg er et centralt spørgsmål, men det er jo ikke et spørgsmål, der indgår i de overvejelser, man gør sig hverken i socialistisk folkeparti eller i VS.

Der har også været drøftelser om, hvad der sker på vestlig side, og som bekendt har den amerikanske regering jo ikke mindst på baggrund af udviklingen af kemiske våben inden for Warszawa-pagten bedt Kongressen om at bevilge midler til en produktion af nye kemiske våben, det vil sige, som hr. Albrechtsen også var inde på, de såkaldte bi-

nære våben. Ifølge de oplysninger, jeg har, er der endnu ikke i Kongressen vedtaget nogen endelig bevilling til at indlede en sådan produktion.

Vi kan ikke sige, om eller hvornår det er givet fald måtte blive tilfældet, men det er i hvert fald status i sagen, som jeg kender den i dag.

Hr. Albrechtsen stillede mig nogle spørgsmål, som jeg for nogles vedkommende har givet besvarelse af bl.a. i forbindelse med mit første indlæg og i forbindelse med spørgsmålet, der blev stillet ved behandlingen sidste gang. Det kan vi vende tilbage til under udvalgsbehandlingen. Nogle af dem var relativt tekniske, men hvis det kan få hr. Albrechtsen til at være mere rolig i dag, vil jeg da gerne sige til ham, at regeringen naturligvis lever op til sine folkeretlige forpligtelser, og jeg anser ikke stationering af disse våben på dansk område for at være noget, der er realistisk.

Må jeg så sige noget til hr. Thoft, der jo gerne fremstiller NATO-alliancen og dansk forsvars deltagelse i NATO-samarbejdet som en militær opbygning, hvor vi forbereder storstilede aktioner, har aggressive hensigter osv. Hr. Thoft lod også skinne igennem, at vi såmænd nok herhjemme, om ikke andet så på ABC-skolen i Farum, gik med dystre og skumle hemmeligholdte planer om en dansk indsats på det område, og derfor synes jeg, at jeg om ikke andet så af historiske grunde bør gentage det svar, jeg gav hr. Thoft, tror jeg det var, i folketinget om, hvad der foregår på det område, nemlig at uddannelsen på kurserne ved hærens ingeniør- og ABC-skoler udelukkende tjener beskyttelsesmæssige formål.

Det er da klart, at også danske specialister på det område og særlige enheder bør have en uddannelse i, hvad det er for nogle våben, og hvad man gør for at beskytte sig imod en mulig anvendelse af disse våben - alt andet ville da være uansvarligt - men der er naturligvis ikke tale om, at vi på vort hold i det vestlige samarbejde forbereder en angrebskrig med anvendelse af disse våben.

Derfor må jeg endnu engang, som jeg har gjort det heroppefra så mange gange, tage afstand fra hr. Thofts fremstilling af Danmarks deltagelse i alliancesamarbejdet som et forsøg på at bygge aggressioner op. Jeg kan slet ikke vedkende mig hr. Thofts fremstil-